

CINSTIREA MAICII DOMNULUI

Iordanul în care S-a sălășluit Hristos

IOAN al Banatului

De ce oare această sărbătoare a Adormirii Maicii Domnului este atât de cuprinzătoare mai ales în spațiul nostru ortodox? Pentru că noi știm și credem că ea a fost primul pământean, prima fecioară care I-a dat, cum am spune noi în popor, „Bună ziua!” sau „Bine-ai venit!” lui Dumnezeu pe pământ. Prima persoană de pe pământ prin care Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a coborât și cu care a vorbit în chip cu totul deosebit a fost Fecioara Maria.

Atunci când ea a spus: „Fie mie!” îngerului Gavriil, ea a răspuns în locul și în numele nostru: „Fie nouă!”, adică vino la noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, că suntem în mare suferință, suntem în umbra morții pentru că toți au murit fără nădejde și nu știau încotro se îndreaptă până la Învierea lui Hristos.

Iată, Sfânta Fecioară i-a făcut sfântă chemare atunci când a spus: „Fie mie!”, când i-a zis îngerului: „Vino la noi, că suferința e mare!”. Tot așa și astăzi Maica Domnului, în numele nostru, al celor ce o cinstim, în rugăciunile ei către Mântuitorul nostru Iisus Hristos, spune: „Mai vino, Iisuse, pe pământ, la fiii neamului acesta creat de Tine, Tatăl și Duhul Sfânt; întărește-i, alină-le durerea și suferința și trece-i puntea acestei vieți întru bucuria cea veșnică!”.

Maica Domnului a fost cel dintâi Iordan. Bătrânul Iordan izvorâse cu aproape 65 de milioane de ani în urmă, de la poalele Muntelui Hermonului. Totuși, întâiul Iordan, în care a intrat și S-a sălășluit Hristos, a fost Fecioara Maria. Apoi, la 30 de ani, a intrat și în bătrânul Iordan care Îl aștepta și el, cu apele lui limpezi, ca să-l sfințească și pe el, căci multe patimi trecuseră, în decursul timpului, și peste el și mult sânge al răzbunării a curs și pe Iordan.

Dacă credem că, la botez, Hristos a sfințit Iordanul în care a stat câteva clipe, până L-a afundat Sfântul Ioan în apele lui limpezi și a avut acel dialog al smereniei între om și Dumnezeu - iată, numai câteva clipe -, atunci să nu credem că a sfințit în mod cu totul deosebit trupul Sfintei Fecioare, în care a stat de la zămislire, prin umbrirea Duhului Sfânt, și până la naștere? Cum să nu cinstim o asemenea Fecioară, un asemenea Iordan în care Hristos S-a sălășluit în vremea Lui de creștere, până la nașterea Sa în Bethleem?

Cum să n-o cinstim apoi pe Maica Domnului, căci ei i-a spus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca prunc, primul cuvânt pe pământ, cuvântul „mama”? Deci acestei Sfinte Fecioare Hristos îi spune „mamă”. Rostind Hristos cuvântul acesta, a sfințit cuvântul „mamă”. De atunci, noi nu mai avem mame, ci de când Hristos a sfințit acest cuvânt, noi avem „sfinte mame”. Poate cineva dintre noi să dea cu o piatră în mama lui? Poate cineva dintre noi să spună că n-a fost sfântă mama lui, care atunci când

ne-a avut în pântece s-a bucurat și nu ne-a azvârlit în gunoi și în canale, ci ne-a luat în brațe și ne-a dus în sfânta biserică, și ne-a încredințat Maicii Domnului, iar preotul din satul nostru ne-a botezat în numele Sfintei Treimi, al Tatălui și-al Fiului și-al Sfântului Duh?

Să nu mai spuneți, de astăzi, cuvântul „mamă” decât adăugându-i și celălalt cuvânt binecuvântat de Dumnezeu, „sfânt”! Nu vă mai înjosiți mamele! Nu mai ridicați palma și cuvântul peste obrazul sfânt al mamei! Nu-l mai loviți! Nu-l mai umiliți! Cum poți să lovești cu palma un obraz sfânt? Căci așa a spus Hristos, că a sfințit numele de mamă, și mamele noastre sfinte sunt. Au rămas și vor fi, chiar dacă au trecut dincolo, sfinte mame. A fost chemat odată, într-un sat, un călugăr de la o mănăstire. L-a chemat o familie ce voia să-și deshumeze mama, la împlinirea vremii de șapte ani, și să-i facă cele după orânduială. Alături mai dezgropase cineva, tot atunci, pe un bărbat. Și când l-au dezgropat, au văzut că mâna lui dreaptă nu putrezise. L-au întrebat pe bietul călugăr: „Părinte, ce-i cu tatăl meu de nu i-a putrezit mâna dreaptă?”. Și i-a spus călugărul: „În mod cert, cu mâna aceea și-a lovit vreodată mama peste obraz”. Prin urmare, de veți dezgropa vreodată pe cineva și veți vedea că are mâna dreaptă neputrezită, să știți că acela a lovit cu sete obrazul sfânt al maicii sale.

DEPENDENȚA MÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

„Acéstă sântă iconă Maica Domnului din sânta biserică Ollari, s-a îmbrăcată cu argintă proba 12, ocalle 9, dra 200 și s-a poleitū cu aurū cu cheluilala de lei 12900 a servitorū lui D=deu, marele clucer Ispas Făgărășianu cu soția D-sille Maria și a ginerelei D-lorū Colonelu și Cavaleru Ștefan Stoica cu soția D-selle Zoe, pentru adjutorulū ertarea pacatelorū și eterna memoria a D-lorū, a părințilorū și a copiilorū, a sororilorū, și a făcătorilorū D-lorū de bine și a acellorū ce-i a servitu cu dreptate. 1864 Martie 1”

De ce o mai cinstim pe Maica Domnului? O cinstim pentru că a cinstit-o și Fiul său. A ascultat-o. Până la 30 de ani, deși era Fiul de Dumnezeu, născut din Tată fără de mamă, și născut din mamă fără de tată, a ascultat-o. Când eram la Nazaret și am văzut izvorul de unde Maica Domnului lua apă, ca toate celelalte femei din Nazaret, pentru trebuințele de familie, m-am gândit de câte ori Îl va fi trimis pe Fiul său să aducă apă. În mănăstirea de la Izvorul Mureșului există undeva pictată scena Maicii Domnului cu Pruncul venind de la izvor, fiecare având câte un ulcior în mână.

Maica Domnului rămâne model pentru orice mamă și fecioară creștine. În societatea modernă de astăzi vedem că mereu spun oamenii că avem nevoie de modele. Într-adevăr, așa este! Dar ca model de mamă și de fecioară noi avem pe Maica Domnului. Iată, ca fecioară își păstrează fecioria, iar ca mamă se bucură, naște Pruncul și-L crește. Apoi, tot ca mamă, ajunge la culmea suferinței. De la culmea bucuriei, adusă de Arhanghelul Gavriil, ajunge la culmea suferinței, atunci când își vede Fiul

răstignit pe Golgota. Iată, ea a trecut peste un asemenea moment și le spune mamelor: „Nașteți-vă și creșteți-vă pruncii, iar dacă se întâmplă ca ei să plece înaintea voastră din această lume, nu cădeți în deznădejde, căci și Fiul meu a trecut din lume înaintea mea, dar am avut bucuria vederii înălțării Sale la ceruri!”. De aceea, iubită soră creștină, dacă cumva ți-a murit vreun fiu sau vreo fiică, nu-L supăra pe Dumnezeu, nu cădea în deznădejde, căci Dumnezeu știe care a fost rostul chemării sale de pe pământ!

Să ne mai gândim la un lucru: Maica Domnului a fost alături de Apostoli la pogorârea Duhului Sfânt și la întemeierea Bisericii, la Cincizecime. De atunci Maica Domnului este în fiecare biserică pe care credincioșii o clădesc cu trudă. De fiecare dată când se pune piatra de temelie la o biserică este întru ajutor și Maica Domnului. La mănăstirea de la Izvorul Mureșului, când s-a pus piatra de temelie, am pus o piatră din Ghetsimani. Ne-am gândit și la Maica Domnului atunci, nu numai la lacrimile Mântuitorului. Maica Domnului iată, prin aceasta, este ocrotitoarea mănăstirii și nu numai atât! Maica Domnului a fost la Golgota și a văzut că Fiul său S-a adus jertfă pentru noi. În toate bisericile noastre ortodoxe, pe cupola de la altar, este pictată Maica Domnului cu Pruncul în brațe. Aceasta arată că Maica Domnului este prezentă la fiecare Sfântă Liturghie săvârșită de orice preot în biserică dintr-un sat cât de mic sau într-o catedrală foarte mare. Maica Domnului a fost la Golgota, văzând plinirea jertfei celei sângeroase a Fiului său, și este prezentă la săvârșirea Sfintei Liturghii, la aducerea jertfei celei nesângeroase făcută de preot și credincioși. De aceea, în fiecare duminică și sărbătoare, când mergeți la biserică, vă întâlniți cu Hristos, Fiul lui Dumnezeu, cu Maica Domnului și cu toți sfinții Domnului.

Un ultim cuvânt pe care cred că l-ar adresa Maica Domnului mamelor ar fi: „Iubite mame creștine, purtați pe brațele voastre sfinți și în inimile voastre purtați pe Hristos!”. Iată câtă bogăție poate să fie în brațele și în inima unei mame creștine! Iată de ce trebuie respectată și trebuie să i se dea cinstea cuvenită femeii mame creștine, căci ea poartă pe brațele sale copii sfinți și pe Hristos în inimă! Nu le mai loviți! Nu le mai umiliți pe sfintele voastre mame!

ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*